

Конетъ даватъ бързина и продължителностъ на движението, — това е всичко. Но отъ Плѣвенъ до Свищовъ ние имахме само нѣколко километра за прѣминаване. Освѣнъ това, ние нѣмаше да прѣслѣдваме конница, не: ние щѣхме да прѣслѣдваме обхванатата въ ужасъ пѣхота; слѣдователно, побѣдоносната пѣхота можеше да прѣслѣдва на такова едно кратко разстояние, толкова повече, че нейната артилерия, въ врѣме на това прѣслѣждане, би произвела много по-голъми и чувствителни дѣйствия отъ колкото — да си го признаемъ — нашитѣ кавалерийски сабли!

Второто отъ Плѣвенскитѣ сражения бѣше едно отъ най-кървопролитнитѣ. Нашата побѣда надминаваше всички похвали, а нашитѣ герои-солдати оказаха удивително упорство срѣщо своя не по-малко героиченъ противникъ.

Разбититѣ въ този день руси сж отстъпвали въ много по-голъмъ безпорядкъ отъ колкото слѣдъ първото сражение.

Азъ често съмъ разговарялъ за тѣзи сражения съ Плѣвенскитѣ герои, за да си съставя едно ясно понятие за причината, поради която нашитѣ не сж прѣслѣждали разбития неприятель; и причината е била все една и сжща — недостатъкъ въ кавалерия!

Родъ орѣжие, къмъ който азъ имамъ честта да принадлежа и който обичамъ повече отъ всичко, дѣйствително е най-годенъ за прѣслѣждане, но слѣдва ли отъ това, че когато — по една или друга причина — ние не разполагаме съ него, не трѣбва да прѣслѣдваме разбития противникъ до тогава до като се не постигне, не тактическия резултатъ, който вече е билъ постигнатъ на бойното поле, но стратегическия резултатъ, който не се достига освѣнъ чрѣзъ унищожението на всичко у противника, което е взело участие въ борбата?